

Huber Péter: Szubsztancia

Hiánypótló írásra szántam el magam. Lényegileg már 1978-ban írt „Világnézeti kérdések.” írásom után megírhattam volna, még inkább annak 2015-ös kibővítésekor, de legkésőbb a 2020-ban írt „Isten nem létének lehetetlensége!” után már nagyon aktuális lett volna.

A halogatás fő oka, az a tény, hogy kénytelen leszek az étellel kapcsolatos megállapításokat is megtenni. Az étellel kapcsolatos iskolai tárgyakat (növénytan, állattan, anatómia, biológia) ugyan mindig kedveltem, de mégse tartoztak kedvenc tantárgyaim közé. Annak ellenére, hogy iskolai kötelező ismereteken túlmenően is foglalkoztam néha velük, de sosem mélyedtem kellően el bennük. Így, mindenki megértését kérném, hogy igyekezni fogok a „biztos” felületes ismeretek szintjén maradni.

A szubsztancia szót én nem a megszokott filozófiai fogalomértékkel használom, vagyis nem a minden létező változatlan ősalapját jelző fogalmat értem alatta, hanem a létezés formáit.

Idéznék 1978-as írásomból:

„Visszatérve a megismerhetőség kérdésére újabb válaszút előtt állunk, mivel arra a kérdésre, hogy megismerhető-e a külső valóság vagy sem csak meggyőződés alapján lehet igent vagy nemet mondani, és egyik állítást sem lehet igazolni. Ez tehát a második válaszút kérdés.

Ha az a meggyőződésem, hogy a tudatomon kívüli valóság egyetlen szubsztanciából, az anyagból épül fel, akkor mivel ugyancsak anyagi felépítésű agyam ezt képes megismerni igennel válaszolok s így világnézetem gnosztikus és egyben materialista jelegű lesz. Ha azonban az a meggyőződésem (és valóban ezt a meggyőződést vallom a magaménak), hogy a tudatomon kívüli valóság nem csak egy szubsztanciából épül fel (lényegtelen, hogy hányból) akkor tagadom a világ megismerhetőséget, mivel tudatom annak csak egyetlen elemét az anyagot képes felfogni megismerni. Így tehát agnosztikus és objektív idealista nézeteket vallok.”

2020-as írásomból:

„Az ateisták álláspontja közismert: a világmindenséget egyetlen szubsztancia alkotja, mely két megnyilvánulási formája az anyag és az energia. Ez a háromdimenziós térben és egy dimenziós egyirányú időben értelmezett világ mindig volt és mindig lesz. Benne semmi nem keletkezik és semmi sem vész el, csak átalakul.

Ebben a világban természettörvények uralkodnak. E törvényeket megfigyelés által ismerjük fel, de ezek a törvények nem bizonyíthatóak, csak megdönthetőek. Elég egyetlen ellenpélda és megdől az állítás. A természettörvények térben és időben univerzális értékűek, vagyis bárhol és bármikor ugyan azok.

Na mármost, ha a föld ugyan olyan kopár lenne, mint a többi bolygó a naprendszerben akkor kis jóindulattal akár el is lehetne fogadni nézeteiket.

De a föld az az ellenpélda, mely megdönti az ateista világképet. A földön ugyanis megjelenik két újabb szubsztancia az élet és az információ.

Könnyen bizonyítható, hogy ezek egyike sem anyag vagy energia.“

Bár nem tudjuk hány szubsztancia létezik, jelenlegi ismeretem, tudásom csak hármat ismer.

Amiben mindenki egyet fog érteni velem, még ateista, materialista embertársaim is az az anyag/energia szubsztancia léte. Mivel iskolás korunk minden tantárgya erről szólt, de még a csapból is csak ez folyt nem szeretnék túl sok időt vesztegetni rá. Jobban, tömörebben mint fenti idézetemben nem is tudnék beszámolni róla.

A második az élet fogja képezni jelen írásom lényegét, mivel a harmadikkal az információval kimerítően foglalkoztam a szintén 2020-ban írt „Mi az információ és melyek annak törvényei?“ írásomban.

Vegyük akkor górcső alá az életet.

A materialista szemléletű tudomány mindent megtett, hogy az életet beletuszkolja az anyagi világba, s átmenetileg már már úgy tűnt ez sikerülhet is nekik Darwin 1859-es evolúciós elméletével, de a tudomány további fejlődésével ezen álmuknak szét kéne fozlania. A Darwin idejében a sejtre mint az élő anyag legkisebb elemére tekintettek, de ma már a sejten belüli mikrovilágot is feltárták molekuláris gépekkel és információt tároló DNS-ekkel.

„Isten nem létének lehetetlensége!“ című írásomban bizonyítom, hogy az élet az anyagból spontán módon nem jöhetett létre. De a fajok kialakulása sem mehetett végre az evolúciós elmélet alapján. Vagyis nincs út, mely egy növényből egy emlős állatig vezetne.

Megfogalmaztam azt a természettörvényt, mely értelmében életet csakis élet hozhat létre, s így minden élő, élő elődök utódja. Ez a természettörvény hiányossága, hogy a tyúk tojás dilemmára emlékeztető kérdésre, a legelső élőlény megjelenésére, nem ad választ. A legelső élet csakis egy az anyagi világon kívüli intelligencia tudatos értelmes tervezésével jöhetett létre. Mivel az intelligencia vagy az élet tulajdonsága, vagy annak szükséges tartozéka, így vagy egy az anyagi világon kívüli élet, vagy egy negyedik ismeretlen szintén intelligenciával rendelkező szubsztancia alkotása kel legyen az általunk ismert élet.

Már említettem ennek az intelligenciának a különböző fajokat külön külön kellett megalkotnia, de az élet mint szubsztancia szerintem egységes és azonos minden élőlény esetében.

Játszunk most el egy gondolattal. Mi van akkor, ha a hipotetikus ismeretlen intelligens szubsztancia létrehozta az ismert fajok első egyedeit, beléjük programozta a DNS-ben tárolt információ halmazt, átsegítve ezzel az anyagot, hogy élővé válhasson, de ez az élet nem egy szubsztancia, hanem az anyagnak egy magas szervezettsége, ahogyan azt materialista tudósaink velünk el szeretnék hitetni. Ha az érzelmek tényleg csak vegyi folyamatokra vezethetők vissza... Ez a „teremtő“ aztán, ahogyan azt filozófiai irányzatok is vallják, magára hagyja a világot.

Úgy tűnhetne itt megint egy válaszüti előtt állunk, s megint csak meggyőződés alapján dönthetnénk el létezik egy élet nevű szubsztancia vagy sem, de szerencsére van egy olyan támpont melyre alapozva biztosra vehetjük az életnek mint szubsztanciának létét. Ez a támpont az „Én tudat“. Nem létezik az a csoda programozó mely a legkomplexebben szervezet anyagba be tudná programozni azt. Az „Én-tudat“ a Descartes által „cogito ergo sum“ (gondolkodom tehát vagyok) gondolattal megfogalmazva a valós intelligencia, így az élet intelligenciájának alap tulajdonsága. A ma még a

vízcsapból is folyó a mesterséges intelligenciát ajnározó elfogultságnak tetszik vagy nem tetszik ki kell jelentenem, hogy a „mesterséges intelligencia“ nem egy intelligencia, csak egy komplexebb komputer program, melynek sosem lesz „Én-tudata“.

Az élet számunkra, csak anyagi megtestesülésében érzékelhető. A megtestesült életet két csoportba osztanám az egysejtű és a soksejtű életformába. A sejt az élőlények legkisebb alkotó eleme, s bár maga a sejt is egy komplex rendszer számtalan felépítő elemmel, mai tudásommal ezek az elemek önmagukban nem lehetnek az élet hordozói. Minden sejt fontos eleme a DNS mely az adott élőlény tulajdonságainak leírása, illetve annak felépítésének „előállításának“ kézikönyve.

Az egysejtű élőlények a legegyszerűbbek, és osztódással szaporodnak. Az osztódás egyik fő előkészítő lépése a DNS megduplázódása.

A soksejtű élőlények tulajdonképpen a sejtek magas komplexitásba való csoportosulása ahol a sejtek „szakosodnak“ s így a legkülönbözőbb funkcionálisok ellátására alkalmasak. Ezek a komplex csoportosulások mégis csak egy egységet alkotnak.

Érdekes, hogy az egysejtű és soksejtű közt nincs átmenet. Én legalábbis nem tudok két vagy három sejtű lények létéről.

Legyünk most egy kicsit sovíniszták. Beszéljük be magunknak, hogy mi a homo sapiens vagyunk „a természet koronái“, hogy mi rendelkezünk a legmagasabb komplexitással, főleg intelligenciánk terén. Az embert leíró DNS mintegy 3 milliárd bázispárból áll.

A továbbiakban miközben az életet elemzem mindig az embert veszem alapul, de ahogyan majd írásom végén rá szeretnék mutatni, állításaim bizonyos szinten és fokon minden előre igazak.

Mielőtt végre az életről mint szubsztanciáról beszélünk még egy utolsó mellékmondat.

Érdekes megfigyelni az egysejtűből a soksejtűbe való átmenetet egy olyan új egyed esetében, mely két előd élet utódja. Egy apa és anya előd szaporodási ösztönétől vezényelt tevékenységének első lépéseként egy egysejtű megtermékenyített petesejtről beszélhetünk. A megtermékenyítés legfontosabb része, hogy a női petesejt rész DNS-e egyesül a hím ivarsejt rész DNS-ével és ez az új DNS fogja leírni hogyan és milyen új élet álljon elő. A nő méhében ez a sejt osztódni kezd megsokszorozva a sejtek számát, de minden új sejt tartalmazza az új DNS egy másolatát. Az egyre szaporodó sejtek elkezdik funkcióikat, miközben szakosodnak a feladataik megoldására, fokozatosan felépítve azt az élőlényt mely szüléssel önállósul. De a fejlődés, növekedés folyamata ekkor sem áll le.

S akkor térjünk végre az életre mint szubsztanciára. Mivel az élet nem anyagi jellegű így anyagi érzék szerveink azt nem tudják felfogni. Ami számunkra látható az csak az élet megtestesülése.

Az élet legfontosabb tulajdonsága vagy tartozéka az intelligencia. Megfigyeléseink az anyagi testen túlmenően csakis erre fókuszálhatnak.

Az intelligencia számos képességekkel ruházta fel az életet. Ezeket szeretném most felsorolni, bemutatni.

Az első s szerintem legfontosabb az „Én tudat“ megadása az élőlényeknek.

A második a megtestesülésre való képesség. Az intelligencia képes dekódolni a számára egy DNS-be

rendelkezésre bocsájtott információ halmazt, s azt felhasználva képes levelezni a megtestesülést, vagyis képes egy új élőlény anyagi testét létrehozni és azt az étellel betölteni. A DNS fogja meghatározni az új élőlény fajtát. Mivel a fajok közti átmenet nem történhet meg az evolúció apró lépésekre alapozott hipotéziseivel, ezért megpróbálkoztak egy „katasztrófa elmélettel“, mely szerint spontán külső hatás (pl. rádióaktív sugárzás) olyan módosított, „mutált“ DNS-t hozott volna létre, mely megvalósított volna egy fajváltozást. Ennek az elméletnek legnagyobb ellentmondása, hogy nem tud arra választ adni miért is mutatható ki az élővilágban az alacsonyabból a fejlettebb irányába történő fejlődés. A spontán mutáció kaotikus sok esetben visszafejlődő fajokat hozna létre. A szelekció nem hozható itt fel magyarázatként, mert ha az elnyomná az alacsonyabb fajokat, akkor a már meglévő alacsonyabb fajokat is el kéne nyomja. A fejlődést csakis tudatos tervezés biztosíthatja.

Bár nem törvényszerű mégis nem kizárható, hogy ez a tudatos tervezés nem szűnt meg, s hogy egy az emberi lénynél fejlettebb lény DNS-ét létrehozza.

Az intelligencia harmadik fontos képessége, az élőlény anyagi érzékszerveit felhasználva a külvilágból adatott gyűjteni, majd azt pl. az agy tárolóegységeiben kódoltan információként tárolni létrehozva ezzel az élőlény tudását. Az intelligencia kielemezi és felhasználja ezt a tudást az élőlény két fontos ösztönének az önfenntartásnak és szaporodásnak kielégítésére. Az élőlények teste ugyanis egy nyílt rendszer, mely állandó anyagszere színtere. Az élőlény eledelt vesz magához és székletet távolít el, folyadékot elsősorban vizet vesz fel és vizeletet távolít, oxigént tartalmazó levegőt lélegez be és széndioxidos levegőt lehel ki ... Az önfenntartás fontos feladata a veszélyek felismerése és elhárítása. A „szégyen a futás de hasznos“ elmélet a talán legelterjedtebb védekezési módszer.

Az intelligencia igen fontos negyedik képessége a meglévő tudás oly, módon való kielemezése, hogy a tapasztalás múltbeli valóságát egy jövőbeli új valóságra tudja kivetíteni, annak megvalósítására felhasználni. (Lásd a mérnöki tervező munkát.)

Az ötödik képesség jelentősége kiemelt fontosságú. Ez a kommunikáció. A kommunikáció az élőlények közti tudásátadás képessége. Megfigyelhető, hogy az élőlények törekednek tudás és érzelmek megosztására, s azt nem csak a saját fajukon belül.

A tudásmegosztás eszköze az információ. A harmadik képességnél láttuk, hogy az élet információt tud létrehozni és tárolni saját agyának tároló egységeibe. Ez kiegészül a hatodik képességgel, mely megteremti a külvilágnak szánt információt. A kódolás lehet vizuális (főleg testbeszéd által), akusztikus de érintés által is.

A hetedik képesség az érzelmek megfogalmazása és megosztása. Nem akarok itt túl elmélyedni, de gondoljunk a macska dorombolására, a lábhoz való dörzsölködésére, a keserves nyávogásra, a kutya hűségese tekintetere, stb.

Visszatérnék a kommunikációra. A fajon belüli kommunikáció egy igen fontos feladata a generációk tudásátadása, amikor a szülők átadják tudásukat a jövő nemzedéknek. Láttam egy nagyon érdekes youtube videót sajnos nem tároltam le a címét és most nem találom, a polipokról szólt, arról, hogy bár igen intelligens lények, de mert náluk nincs a generációs tudásmegosztás, így minden egyed gyakorlatilag a nulláról kell kezdje.

A kommunikáció teszi lehetővé azonos fajokon belül bizonyos társadalmi struktúrák létrehozását, kezdve pl. a farkasok falkáitól a hangyák, méhek társadalmáikig.

Tudtommal csak az ember esetében beszélhetünk a generációkon átívelő nagy időtávolságú tudásmegosztásról. Az ember volt ugyanis az az élőlény mely hatodik képességét, a külvilágnak szánt információt már olyan anyagi hordozókra volt képes tárolni, mely többé-kevésbé, de időállónak tekinthető. Főleg a vizuális és akusztikus kódolásokra érvényes ez, de kiegészül, oly magasabb kódolásokkal mint az írás.

A példák száma igen magas, gondoljunk a festményekre, fényképekre, filmekre, videókra, fonográf, magnetofon, kazettás és digitális hangfelvételekre, kőtáblákra vésett írásokra, papiruszra, pergamenre, papírra, hogy csak néhányat említsek.

Az utolsó, a nyolcadik képesség a gondolkodás részben már érintve volt, s a kérdés komplexitása miatt itt csak nagyon felületesen érinteném. A ma embere gyakorlatilag beszéd gondolkodású, vagyis mikor gondolkodunk akkor magunkkal beszélgetünk. Találkoztam olyan állítással, mely szerint a beszéd gondolkodás előtt képgondolkodás volt. A beszéd gondolkodás egyik érdekessége, hogy aki több nyelvet beszél több nyelven képes gondolkodni. Meggyőződésem, hogy az állatok és a beszélni még nem tudó csecsemők is képesek egy egyszerű gondolkodásra mely szerintem fogalom gondolkodás. A fogalmakhoz feltehetően kapcsolni tud képeket, hangokat, érzelmeket.

Fentebb megígértem, hogy bár főleg az embert vettem alapul, de rá fogok mutatni, hogy bizonyos szinten és formában az intelligencia alacsonyabb élőlényeknél is kimutatható. Mivel nem szeretnék túl belemélyedni általam kevésbé ismert területekbe, hadd tudjam ezt le néhány érdekes youtube videóval:

https://www.youtube.com/watch?v=RrdF4_rXmG8

Prof. Dr. Fehér Attila - Intelligensek-e a növények?

https://www.youtube.com/watch?v=_vkw7xeCEyM

Húsevő növények/ A Föld különleges ragadozói 2017

<https://www.youtube.com/watch?v=RkA8I-FRiN4>

Parádi István: Növényi kommunikáció föld felett és alatt

<https://www.youtube.com/watch?v=7fE3MZxXnLo>

A Növények Elképesztő Képességei: látnak, hallanak, emlékeznek

Az élet anyagi megtestesülésébe már induláskor bele van programozva a halál. A halál az a pillanat amikor az élet el hagyja anyagi testét. Nem bizonyítható, hogy a halál az élet megszűntét is jelentené. Nincs fogalmunk róla, hogy mi történik az étellel, hogy az az anyagi tárolókban felhalmozott tudás mely részeit képes tovább vinni.

Nagyon elterjedtek az anyagi testen kívüli étellel kapcsolatos állítások (a halálból visszatérés, a holtak szellemeinek megidézése, a kísértetek, ...), de szerintem ezek 99%-a csak csalás, bekepzelés. Bár ezek esetleges valós előfordulását nem merném kizárni, jelen pillanatig tudományosan elfogadható, bizonyítható formában még nem találkoztam vele.

Vallási meggyőződésünk, hitünk az örök életre épül, de hogy ez hogyan is valósul meg arról nem szeretnék spekulálni.

(Las Vegas, 2025.01.11)

(Utolsó módosítás: 2025.01.11)